

భేతాళుడి (చెప్పని) చివరి కథ

నామస్మైన్స్ కవిత

ఎట్లు వదలని వికమార్కుడు చెట్టుపై నుంచి కవాన్ని దించి భుజాన వేసుకొని దివ్యటిలా ఈ రోజైనా భేతాళుడికి దొరక్కూడదనుకుంటూ మౌనంగా నడవ సాగాడు. మామూలుగానే కొంచెం దూరం వడిచిన తర్వాత, శవంలోని భేతాళుడు -

“రాజా! నీవు యుగ యుగం నుంచి పడుతున్న అవస్థ మామూలుంటే నీ మీద చాలా జాలి వేస్తోంది. మార్గయానం తెలికుండా ఉండేందుకు గాను ఓ కప్ప కాఫీ పేసిద్దువుగాని రా!” అని వికమార్కుణ్ణి కొలితేని లాజ్ మూల్ హోటల్లోకి లాక్కోయాడు.

ఓ సావుగంట సీటు కోసం వెతుక్కుని కూర్చున్న తర్వాత మరో అరగంటకు వచ్చిన సర్వర్ కు భేతాళుడే రెండు కాఫీలకు ఆర్డర్ చేశాడు. (సారీ! వికమార్కుడు మాట్లాడ కూడదు గదా!) మరో గంటకు సర్వర్ చేసిన కచ్చాసానరు అందుకున్నవాడై వికమార్కుడు భేతాళుని ద్వైపు సూటిగా చూశాడు.

“నగం కప్పతోనూ, నగం సావర్లోనూ

ఉన్న యీ కాఫీలో దేన్ని తాగాలి?” అన్నట్లు గా ఉందా మావు. అది గమనించిన భేతాళుడు చిన్నగా నవ్వాడు.

“దేంట్లోది తాగినా ఒకటే” అన్నట్లుగా ఉందానవ్వు.

అయినా భేతాళుడు కప్పలోదే తాగడం చూసిన వికమార్కుడు తాను కూడా కప్పనే సర్దిగహించి పెదవుల కానించి ఓ సిప్ చేశాడు.

ఉత్తర వజం లోనే కాఫీ డికాక్టన్ లా నల్లగామాడి (రి)న వికమార్కుడి వదనాన్ని చూసి భేతాళుడు సానుభూతిగా, “రాజా! ద్రాక్షా నవంలో తేనె కలిపి తాగే సువ్వు యీనాడు యిలాంటి కాఫీ త్రాగవలసి రావటం నిజంగా యీ హోటల్ అదృష్టం! ఓ చిన్న నవాయం మాత్రం చేయగలను. కాఫీలో నంచదార ఉండోలేదో తెలికుండా ఉండగలండులకు ఓ కథ చెప్పాను విను” అంటూ బోరు కొట్టడానికి ఉపక్రమించ బోయాడు

మఱి భేతాళుడికి దొరికిపోతానేమో అన్న తొందరలో కప్పలోని కాఫీతో బాటు సాసరు

లోది కూడా ఒక్క గుక్కలో తాగేసిన వికమార్కుడు, భేతాళుణ్ణి అగమన్వట్టు సైగ చేశాడు.

దివ్యదూ బుద్ధిగా కథ విన్న వికమార్కుడు యిలా ఆనమనటం ఆశ్చర్యంగా తోచిన భేతాళుడు దాన్నించి తేరుకొనే లోగానే వికమార్కుడి ఓ చేయి భుజాన ఉన్న సంచీలోంచి ఓ టేప్ రికార్డు లో బయటకు తీయడం, రెండో చేయి దాన్ని ‘ఆన్’ చేయడం అతివేగంగా జరిగిపోయాయి.

“భేతాళా! సువ్వు చెప్పదల్చుకన్న కథేదో నాకూ తెలిమి! అయినా సువ్వు మర్చిపోకుండా ఉండేందుకు మరోసారి విను, చెప్పాను” అంటూ అందులోంచి వికమార్కుడు కంఠసర్పరం వినిపించ సాగింది.

భేతాళుడు ఓ సిగరెట్ వెల్గించి కుతూహలంగా అలకించ సాగాడు.

* * *
ఓ పూర్వ కల్పంలోని ఓ మహా యుగంలో హిగిరాజుగారు బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేస్తూ ఆకాశవాణి ప్రభాత ప్రసారం ఆలకిస్తున్నారు. హిగిరాజు గారంటే, హిమగిరి రాజుగారు! అయ్య

“ఇంతకూ అరలు సంగతేమిటంటే...”

“అప్పుడు పాల నమ్మడంలో అమృతం దొరుకుతుందా? దొరకదా? దొరికితే ఏంటి? యీ ఎగ్జిమెంట్ అరలువుతుందా? యిదేగా మీ సందేహం!” తలాడించాడు హీరోజా.

“చెప్పాను విడు!” బలవంతు ఏకంచేసి “చెప్పేవాడికి అడిగేవాడు లోకువ” (ఇది దేవుళ్ళకంటేనే సామెత) అన్నట్లు ప్రారంభించాడు. అరలు కర్రేమిటంటే - మన ఎస్. నారాయణ బ్రహ్మచారికదా! ఆ యిమ్మ, అయిన త్రిలోక నాయకత్వాన్ని చూసి ముచ్చట పడిపోయి నమ్మడం గారు తన కూతురు లెమ్మిచ్చి వివాహం చేద్దామనుకున్నాడు. అయితే అల్లుడికి తగిన కట్టుం యివ్వాలంటే అరలును స్వీకృత తేకపోయింది! అరలే రాజ్యంలో ద్రవ్యోపాధి ఏకాగ్రత ఉంది! అందుచే నూ అయ్యోకాళం లోట బడ్డెట్! ఇంతలో యీ మధ్య ఆయన దేశంలోని కౌన్సిల్ మేంబరు సహజ మరణం కోసం అభ్యర్థించేటట్లు వాయికాట్లంలో అప్పేషణ మొదలు పెట్టారు. అప్పుడే యీ అమృతం గని మొదలయింది. అయితే దీన్ని అతి కాస్పిక్వియల్ గా ఉంచితే రేటర్లలో పరిక్షణ గుట్ట చేసి, బుర్రలు పగుల గొట్టుకుని (ఎవరిని వారే) ఇది చాలా గొప్ప బొమ్మద రాజమనీ, సంజీవిని కంటే గొప్పదని, దీన్ని సేవించినవాడు నిత్యాయువునుడు, ఆకలి దహనం లేని వాడని తలచారు. కాని ...”

ఉణం అగడ వారడ
“అ! అ! తర్రాత్!...” మరికొంచెం జరిగిండు హీరోజా-

“కాని దాన్ని వెలికి తీయాలంటే చాలా అర్హులుంటారు. భగించే స్థానం తన భజనానాకు లేదు. ఆయన ఉన్నత స్థాయిలో చర్యలు జరిపి చివరకు దీన్ని మన శ్రీమన్నారాయణ్ చేతిలో పెట్టాడు. గనిని పూర్తిగా భేదించి అమృతం బయటకు తీసి తనకు సగం యిచ్చేటటు, మిగతా సగంలో తన కుమార్తె శ్రీ లక్ష్మినిచ్చి కట్టబెట్టెట్టా! ఇది దేవ రహస్యం. అయితే నీళ్ళ మొదలు అన్వేషణకు పోయినా ఆ పిల్ల లక్ష్మిదేవిని-బలగారు తల్లి గదామరి! చూసే వెలికి ఆ నారాయణ్ మనస్సు మారిపోయి ఇండుకు పూనుకున్నాడు. తన దగ్గర చాలినంత ధనం లేదు కాబోలు నీ దగ్గరకు...”

“అది సరేయ్యా! మరి తన కొచ్చే ఆ

భేతాళుడి(చెప్పని)వివరి కథ

సగంకో వా కెంత ఏక్స్పర్ట్ చేస్తాడు? ఆ స్రుతి ఏకులను కూడా కలుపుకున్నాడు మరి?”

“యిది యింకో దేవ రహస్యం!...” కాలనూచిక ముప్పు దృష్టి సారించాడు వారడ.

విషయం గ్రహించిన హీరోజా తేకేశాడు. “అమ్మాయీ పారూ! యివ్వాల వారడ మన గెస్ట్ గా ఉంటారని చెప్ప అమ్మతో!” చిర్చిచ్చు విసిరి వారడ తిరిగి ప్రారంభించాడు.

కానీ కే పెయింట్ వేసే మరమనుషులు!
ప్రయాణికుల కార్ల తయారీలో రెండవస్థానం ఆక్రమిస్తున్న విస్పాన్ మోటారు కంపెనీవారు కార్ల పెయింట్ టింగ్ కు మరమనుషులను ప్రవేశపెడు తున్నారు కార్ల పరిశ్రమలో వెల్డింగ్, పెయింటింగ్ వ మలు మానవులకు ప్రమాదకరం, అవరోగ్య హేతువు, అందువలన యీ పనులకు మరమనుషులను వుపయోగించడం ప్రారంభించారు. విస్పాన్ మోటారు, ట్రాయోల్, అమెరికా లోని నెల్యూల్ మోటారు కార్పొరేషన్ వారు వెల్డింగ్ పనులకు పూర్తిగా యిప్పటికీ మరమనుషులను వుపయోగిస్తున్నారు. విస్పాన్ మోటారు కంపెనీవారు పెయింటింగ్ కు తిరిగి మరమనుషులను ప్రవేశపెడుతున్నారు.

“నమ్మడంగానో జరిగిన అగ్జిమెంటులో ఇంకా చాలా క్షణాలు ఉన్నాయి. అమృతంలో బాటుగా లభించే యితర వనదులేమున్నారే అది నారాయణ్ చే చేందరి! చాటిమీద ఆయనకు పూర్తి హక్కు ఉంటుంది. దొరికిన అమృతం శుద్ధి చేయటానికి అయ్యే ఐదు నమ్మడంగానే భరించేటట్టు...”

“అది సరే...”
“అరలు విషయంలోకి వస్తున్నా! తొందరపడకండి! యీ అగ్జిమెంట్ లోని నిబంధనలన్నీ ఏకపక్షంగా మార్చే అధికారం కూడా శ్రీమన్నారాయణ్ చేతిలోనే ఉంది

మరి! కాబట్టి మీకేం భయం లేదు. మీకు రావల్సిన భాగం వస్తుంది.”

“ఎంత రాజకీయం!!!” నోరు తెచ్చుకున్నాడు హీరోజా అన్నాడే కానీ శ్రీమన్నారాయణ్ రాజకీయం అర్థం అయ్యేవరకే హీరోజా గర్జి చాలా పెంపట్టింది అది ఏలాగంటే

అత్యవారింటికి సంక్రాంతికి వచ్చిన అలుడు సక పతేకి అమాంతం గబ్బునేసింది. ఏమిటంటే మరేమీలేదు. అక్కలా తిమ్మిరు లెక్కడం! వివరీతంగా వణకడం! రాజకీయం లెంత వైద్యం చేసినా అది తగ్గలేదు. వల్లంతా చేతులు కట్టేసుకున్నా. అన్నట్లు యిక్కడో విషయం చెప్పాలి. ఈ సమాచారికి ఆ శ్రీమన్నారాయణ్ ప్రాణమిస్తుండు బాహ్య శరీరాలు వేరేని అంతరంగా లోకం నంటారు విరిగినవాళ్ళు. అందవల్ల శ్రీమన్నారాయణ్ కు కలుబరంపించాడు హీరోజాగారు!

ఈ అర్జంట్ తెలిగం అందేసరికి ఆ నారాయణ్ విద్వేషాలమలో ఉన్నాడు. మందరత్నైల్ లోపలికి దిగబడి తర్రాత్ కూర్మ యంత్రం రూపొందించి దాని సాయంతో మల్టీ డిరిజెన్ మొదలు పెట్టించాడు నారాయణ్. అప్పుడొక వింత జరిగింది. ఓరంముడంలో వివిధకాలైన నాచురల్ ప్రోడ్యుస్ నిచ్చే కల్పతరు జాతి మొక్కలు బయట పడ్డాయి. వాల్చింటిని బయటకు చేరవేయించి స్వర్గ లోకి తరలించేడు. ఆ తర్రాత్ కామదేను జాతి జీవుల్ని బయటకు తోలించేడు. (ఇది ఒక రకమైన జంతువు ల్యాంటిని, మన లవణ నమ్మడంలో తిమింగ లాల్లా! ఈ జాతి ఓరండాం వృక్షం పచ్చచే ఓరం నమ్మడం విర్బడిందని ప్రతీపించి నమ్మడంగరవ్చాయి చంద్రుడు ఆ తర్రాత్ డక్కరేల్ పుచ్చుకున్నాడు.)

ఇక అమృతం వస్తుందను కుంటున్న వివరి కథాల్లో ఊహించరాని అద్భుతం జరిగింది. శతపహాసార్క ప్రభాభాసమాన మైన కాంతితో వివరీతమైన హీల్ రెడియేట్ చేస్తూ ఓ రకమైన గ్యాస్ బయటకు విరజిమ్మింది. (డిల్లింగ్ చేసే వాళ్ళు ప్రభుత్వం ఫ్లస్ ప్రతిపక్షాల్లో చానగా మిగిలిన వాళ్ళు నారాయణ్ దగ్గరకు పోయి ఆ వైకుంఠ నాధునికి విషయం వివరించారు. ఆయన వెంటనే అభ్యర్థి దేశం

పాఠశాలలో ఓ కమిటీని రూపొందించగా వాళ్ళ దాన్ని ఎట్టి ప్లాటినం సిలిండర్ లో బండించి ఎన్.లె.జే. చేసి రిపోర్ట్ సమర్పించారు. అక్కడ డ్రీల్లింగ్ కొనసాగుతోంది. యిక్కడ నారాయణ్ ఆ రిపోర్ట్ చేతో వ్రాసుకొని కూర్చున్నాడు.

“ఇది అత్యంత ప్రమాద కరమయిన గరళం అనబడే ఏదర్వం అత్యంత శీతలం కమ్మి మరణావస్థలో మున్నవారకు మా తం సంజీవినిలా పని చేస్తుంది. (అర్హ్యవంతుణ్ణి తప్పించి చంపుతుంది) అయితే ఒక్కొక్కప్పుడు రోగికి వ్యర్థంగా ఉన్నాడ లక్షణాలు కన్పించవచ్చు.”

చిరగా ఆ సమయంలోనే హిగరాజుగారు కొట్టిందిన తెలిగం వచ్చింది. తనం ఆలోచించిన నారాయణ్ అక్కటి దేవతలను గరళాన్ని వెంటబెటుకుని ‘గరుడ’ జెట్ విమానంలో హిగ రాజ్యం చేరుకున్నాడు. వెంటనే యీ గరళాన్ని డీ రం తో నూ ముడుపుతోనూ కలిపి పూర్తిగా ఎక్కించేశారు పశుపతికి! అతడు నెమ్మదిగా కళ్ళు విచ్చి చూశాడు. పాఠశాల కళ్ళ నుంచి ఆనంద దాష్ట్రాలు లాలాయి.

హిగరాజు గారు అక్కటి దేవతల వైపు చూశాడు, అయో మయంగా వారిల్నా దిప్పారు.

“అలవాటలేని హిమాలయ వాతావరణం వల్ల మీ అల్పాడుగార్ని అతిశీతం కమ్మింది. అతనికి యిప్పుడే మార్కెట్లోకి వచ్చిన ఈ కొత్త మెడిసిన్ ఎక్కించగా సుతిక బయట వచ్చాడు. డోన్స్ వర్రి! మీరేం విచారించ కండి.”

అప్పుడే అక్కడకు వచ్చిన నారంద్ అన్నాడు “స్వమీ! మా క్కూడా యిలాంటి బాధ ఎప్పుడర్నా రావచ్చు! అందులోనూ నేను అనేక లోకాలు తిరుగుతూ వ్రంటాను. ఒంటరిగాడినితం డో సాయం వెలవియ్యండి”

నారాయణ్ చిర్చివ్వ వచ్చి, “అందాక మేము వస్తున్నప్పుడు సిలిండర్ లిక్ అయి యీ గరళంలో కొంత భాగం భూలోకంలో పడిపోయింది. ఆ ప్రాంతాల్లో కొన్ని మొక్కలు మొలస్తాయి వాటిని కాపిమొక్కలంటారు. వాటి గింజలో మీకు సరిపోయే ప్రమాణంలో యీ గరళం లభ్యంఅవుతుంది. దాన్ని డీరంలోనూ ముడుపుతోనూ కలిపి సేవించండి. రోజూ ఓ కప్పు లాగి, యీ

కథ చెప్పకొన్న వాళ్ళకు నిలాంటి భయం లేదు” అన్నాడు.

“అదామీ” అన్నారు అంత! ఆ తర్వాత చాలా వింతలు జరిగాయి. పశుపతిగారు బాగుపడిన నం ద ర్పం లో హిగరాజుగారు కొత్త వంశంజత పెట్టారు. ఆయన అవి మూలకు గిరాపేసి గోడనున్న పులివర్ణంకట్టుకున్నారు ‘స్పృశ, పొడర్న’ వక్కకు తోపేసి విభూతి పూసుకున్నారు. బంగారు వల్లెంలో భోజనం పెడితే వద్దని...”

మొత్తానికి కొన్ని ఉన్నాడ లక్షణాలంకు రించాయని హిగరాజుగారు గ్రహించి, తెగ విచారించి అల్పట్టి తన దగ్గరే అట్టి పెల్లు కున్నారు శాశ్వతంగా.

ఆ తర్వాత అవ్యతం దొరికింది. శ్రీమ న్నారాయణ్ డీ వాడుడై మానుగారి రాజ్యం కూడా తానే పాలించడం మొదలు పెట్టాడు అక్కడే ఉండి!

హిగరాజుగారు నేటికీ తన వాటాకోసం కబురు పెట్టానే వున్నారు.

“ఇదేకా! మవు చెప్పదలుకున్న కాఫీ [నే] కథ” అన్నట్టు వికమార్కుడు భేతాళుని వైపు చూసి తల వంకించాడు. భేతాళునికి వెంటనే ఓ ధర్మంందేహం వచ్చింది. “తాను ధర్మ విజితుడ? అధర్మ విజితుడ?”

వెంటనే ఓ డీర్వ నిశ్చయం విడిచి, “రాజా! కథ మవు చెప్పివా. నే చెప్పివా పాఠకులు పెద్ద బాధ పడరు. కానీ ప్రభు

వనే హక్కు మా తం నీకేస్తే వాళ్ళ వచ్చు తమించరు ఇతరూ యిది చెప్పి. నేనీరోజూ యీ కథ చెప్పబోతున్నావని ఏకైలా తెలుసు? తెలిసి చెప్పకపోయావో ఏం జరుగుతుందో నీకు తెలుసు కదా!” అన్నాడు భేతాళుడు. వెంటనే వికమార్కుడు రికార్డర్ను మళ్ళి సంచితో వేసికొంటూ- గర్వంగా-

“అనిలు సంగతేమిటంటే...” అని ప్రారంభించాడో లేదో భేతాళుడు అమందా సందర్భం దోచా కెదలితాంత గంగుడై, “రాజా! మానభంగము... మానభంగము” అంటూ మశీలా పొడకొంటూ గెంత బోయాడు.

వికమార్కుడు ఓ తనం తెల్లబోయినా వెంటనే తమాయించుకొని ఆ హోటల్ దర్బరిల్లెటట్టు నవ్వసాగాడు

ఆ నవ్వుని చూసి కం గ రు ప డి న భేతాళుడు గెంతటం అపి, “ఏం?” అప్పుడు మాశాడు భుకటివైచి వికమార్కుడు తాపీగ ఓ గాసు ‘ఫీజీ’ వాలర్ తాగి భేతాళుడితో

“ఇంకెక్కడికి పోతావో? మవు గోజా వాక కథలు విసింపి సాగిపోయి ఎక్కడావు చూడూ, ఆ వెల్లువ భట్టినేక కొట్టిలి చేశాను. ఈరొకి వేళ తోసో మొత్తం కూల్చివేయబడి వుంటుంది అంక నా వెంట రాక మవు చేసేసేమి లేదు ఈ పైదా బాద్లో అదే కొంచలు కూడా దొరకవు నీకు” అంటూ బిక్క మొగం వేసిన భేతాళుణ్ణి భుజాన వేసుకొని ఒక్క ఉదుటున బిల్లు చెలించి బయటకు వచ్చాడు

అవునూ!! డేవ్ చీసెంలర్వైత పదోలాండ్లక రాశావ్ట్! దీనికెళ్ళి సెప్పిక్ తాకుండోనా??

